

Η ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

των Χριστουγέννων σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια! Λίγες ημέρες μας έμειναν ποιν τον εορτασμό και των φετινών Χριστουγέννων και η αγορά έχει φροντίσει να φορτώσει με το απαραίτητο εορταστικό κλίμα την ατμόσφαιρα των μαγαζιών. Γιολάντες, λαμπτιά, δέντρα και φάτνες έχουν πνίξει τους δρόμους. Θέλεις δεν θέλεις δηλαδή είσαι αναγκασμένος και συνάπτεις μέρος σε αυτό το γαϊτανάκι. Φυσικά το κλίμα των εορτών δεν έχει αρχίσει τις τελευταίες ημέρες. Από τα τέλη Οκτωβρίου και όλο το Νοέμβριο έχουν επιστρατεύει όλα εκείνα τα απαραίτητα «αξεσουάρ» για να μας θυμίσουν την ημέρα των Χριστουγέννων. Μάλιστα πολλοί θα ήταν εκείνοι οι μαγαζάτορες που θα εύχονταν να είχαμε δυο και τρεις φορές το χρόνο Χριστουγέννων. Μπορεί να ακούγεται παράδοξο ή ακόμη και βλάσθημο, αλλά η σχέση του εμπορίου με κάθε ανθρώπηνη καθημερινή ή μη εκδήλωση έχει ξεπεράσει κάθε δρόμο. Και αν πιστεύετε ότι όλα αυτά είναι υπερβολικά διαβάστε και το παρακάτω.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ στην ελληνική τηλεόραση που χάρη στις προσόδους της τεχνολογίας έχουμε τη δυνατότητα και μεις στη μακρινή Αυστραλία να βλέπουμε: «Χριστούγεννα, η μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης», ακούγεται γλυκιά μια γυναικεία φωνή. Αρχίζεις μετά από αυτό να σχηματίζεις την εντύπωση ότι θα ακολουθήσει μήνυμα υπέρ του εράνου της Αρχιεπισκοπής ή υπέρ κάποιας αγαθοεργίας, όπως συνηθίζεται άλλωστε αυτές τις ημέρες. Η επόμενη πρόταση όμως σε προσγειώνει στην πραγματικότητα, που δεν είναι άλλη από τη βασιλεία του χρήματος μέσου σε μια καθημερινή ανθρώπινη πραγματικότητα γεμάτη από οικονομικές ανάγκες: «Να είχα ένα εκατομμυριάκι!... Αχ Άγιε μου Βασιλη που να το βρω;». Μετά από το μικρό

σοκ πιστεύεις ότι θα δεις τη διαφήμιση κάποιου τυχερού παιχνιδιού που τον τελευταίο καιρό έχουν τρομερή άνθηση στην Ελλάδα, αλλά και όχι μόνο. Πριν όμως προλάβουμε να βάλουμε τις σκέψεις μας σε μια σειρά βλέπουμε τον Άι Βασιλη σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια να οδηγεί την κυρία στην πιο «φιλιάνθρωπη» τράπεζα! «Θέλετε φτηνό ψυγείο, πλυντήριο, ηλεκτρική κουζίνα και ότι χρειάζεται ο σύγχρονος άνθρωπος; Ο Άι Βασιλης θα σας παέι

κανείς να ξεχάσουμε πως πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι. Ο ποιητής μας λέει πως έπεισε από τον ουρανό ένα πελώριο ζεστό καρβέλι, που το πήρε ένας μικρός και το μοίραζε στον κόσμο, κόροντάς το με ένα μαχαίρι. Παρακάτω όμως μια άλλη μικρή, σωστός άγγελος, έκοβε και αυτή με ένα μαχαίρι τον γνήσιο ουρανό και τον μοίραζε στους γύρω. Σε λίγο οι περισσότεροι τρέχανε σε αυτήν να πάρουν ουρανό παρά φωμί, γιατί οι άνθρωποι

ΕΥΣΤΟΧΑ ο Μήτος Σαχτούρης στο ποίημά του «Το Ψωμί» μας τονίζει πως η καταναλωτική κοινωνία μας έ-

ποι πιστεύεις ότι θα δεις τη διαφήμιση κάποιου τυχερού παιχνιδιού που τον τελευταίο καιρό έχουν τρομερή άνθηση στην Ελλάδα, αλλά και όχι μόνο. Πριν όμως προλάβουμε να βάλουμε τις σκέψεις μας σε μια σειρά βλέπουμε τον Άι Βασιλη σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια να οδηγεί την κυρία στην πιο «φιλιάνθρωπη» τράπεζα! «Θέλετε φτηνό ψυγείο, πλυντήριο, ηλεκτρική κουζίνα και ότι χρειάζεται ο σύγχρονος άνθρωπος; Ο Άι Βασιλης θα σας παέι

κανείς να ξεχάσουμε πως πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι. Ο ποιητής μας λέει πως έπεισε από τον ουρανό ένα πελώριο ζεστό καρβέλι, που το πήρε ένας μικρός και το μοίραζε στον κόσμο, κόροντάς το με ένα μαχαίρι. Παρακάτω όμως μια άλλη μικρή, σωστός άγγελος, έκοβε και αυτή με ένα μαχαίρι τον γνήσιο ουρανό και τον μοίραζε στους γύρω. Σε λίγο οι περισσότεροι τρέχανε σε αυτήν να πάρουν ουρανό παρά φωμί, γιατί οι άνθρωποι

Η Εμπορευματοποίηση των Χριστουγέννων

στο φτηνό μαγαζί». Το διαπράξαμε λοιπόν και αυτό. Και το διαπράξαμε σαν κάτι το απολύτως φυσιολογικό και αυτονόητο. Σκηνοθετούμε τον Άι Βασιλη και τον βάζουμε να «παίζει» σε προπαγανδιστικά σκετς, με την ίδια άνεση που κάνουμε άλλα καθημερινά πράγματα, προς χάριν της αγοράς και του εμπορίου. Μην πιστεύετε ότι τα παραπάνω γράφτηκαν εξαιτίας κανενός ιδιαίτερου θρησκευτικού πνεύματος εκ μέρους μας. Άλλα πιστεύω ότι όλα τα πράγματα έχουν το δρόμο τους. Το σημείο βρασμού τους. Πόσο μάλλον οι ιδέες και τα πιστεύωντα

στο φτηνό μαγαζί». Το διαπράξαμε λοιπόν και αυτό. Και το διαπράξαμε σαν κάτι το απολύτως φυσιολογικό και αυτονόητο. Σκηνοθετούμε τον Άι Βασιλη και τον βάζουμε να «παίζει» σε προπαγανδιστικά σκετς, με την ίδια άνεση που κάνουμε άλλα καθημερινά πράγματα, προς χάριν της αγοράς και του εμπορίου. Μην πιστεύετε ότι τα παραπάνω γράφτηκαν εξαιτίας κανενός ιδιαίτερου θρησκευτικού πνεύματος εκ μέρους μας. Άλλα πιστεύω ότι όλα τα πράγματα έχουν το δρόμο τους. Το σημείο βρασμού τους. Πόσο μάλλον οι ιδέες και τα πιστεύωντα

για ουρανό διψάνε περισσότερο. Ο άνθρωπος διψάει για πνευματικότητα, γιατί χωρίς αυτήν δεν μπορεί να ζήσει. Βέβαια δεν αρνείται την αναγκαιότητα των υλικών αγαθών, αλλά αυτά του λείπουν πολύ λιγότερο από την πνευματικότητα. Και αυτό ακριβώς θέλει να πει στο ποίημά του ο ποιητής, δηλαδή ότι οι άνθρωποι έχουν περισσότερη ανάγκη τα πνευματικά από τα υλικά αγαθά. Ο τρόπος που δίνει την άποψή του είναι θαυμάσιος, γιατί δεν παραγνωρίζει την αξία και τη χρησιμότητα των υλικών αγαθών, αλλά ούτε και την υπερεκτικά. Αυτό μας θυμίζει τον Αριστοτέλη, που υποστήριζε πως η ευδαιμονία δεν είναι αποτέλεσμα ούτε του υλικού πλούτου ούτε του πνευματικού μόνο, αλλά

ενός πετυχημένου αρμονικού συνδυασμού και των δυο. Δε μένει παρά να προβληματιστούμε και εμείς πάνω σε αυτά που λέει και εννοεί ο Αριστοτέλης και να διαλέξουμε τη δική μας λύση, η οποία ώμως να είναι όχι απλώς μια άποψη, αλλά και μια πορεία, ένας αγώνας, ένας τρόπος ζωής, που θα μας απαλλάξει από τους παράλογους κινδύνους του σήμερα και θα μας κάνει αληθινά ευτυχισμένους.

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ, λοιπόν, ανάγκη ο σύγχρονος άνθρωπος να αρχίσει να προβληματίζεται σοβαρά πάνω στα προβλήματα της ζωής και να καταλάβει πως η άσκοπη, ολοκληρωτική και υπέρομπη απόλαυση των υλικών αγαθών δεν οδηγεί πουθενά. Γι' αυτό και επιβάλλεται, τόσο για την ανανέωση και την αναζωγόνηση του απόμου, όσο και της κοινωνίας όπου ανήκει, αλλαγή πορείας και συγκερασμός της υλικής και πνευματικής ζωής, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το άγχος, την ένταση, την πλεονεξία και αυτόν ακόμα τον ολοκληρωτικό αφανισμό, που απειλεί την ανθρωπότητα το φαινόμενο του θερμοκηπίου και τα πυρηνικά όπλα, που και τα δύο είναι αποτέλεσμα των ψυχολογικών καταστάσεων που προκαλεί η προσκόλληση στα υλικά αγαθά. Βέβαια δεν αρνούμαστε τον ευεργετικό όρλο της σημερινής καταναλωτικής κοινωνίας με τα τόσα επιτεύγματα στη ζωή του ανθρώπου, αλλά πρέπει να προσέξουμε να μην παρασυρθούμε από αυτή, να κρατήσουμε ψηλά την ανθρωπιά και τις παραδόσεις μας, τις ηθικές αξίες και τα ιδανικά μας. Γιατί η λύση δε βρίσκεται στην άρνηση είτε της πρώτης είτε των δεύτερων, αλλά στον πετυχημένο συνδυασμό τους, ώστε και υλικά και ηθικά η ζωή να είναι σε υψηλό επίπεδο. Διαφορετικά κινδυνεύουμε να γίνουμε είτε πρωτόγονοι είτε απάνθρωποι.

Έλληνες του πνεύματος μιλούν στον ιταλικό Τύπο για το θάνατο του Αλέξη και τα επεισόδια στην Ελλάδα

Ιταλία - Εκτιμήσεις Ελλήνων του πνεύματος και της διανόησης φιλοξενούνται στις ιταλικές εφημερίδες, με αφορμή το θάνατο του 15χρονου μαθητή, Αλ. Γρηγορόπουλου και τα εκτεταμένα επεισόδια στην Ελλάδα.

«Οι καταστροφές δεν χρησιμεύουν σε τίποτα, αλλά καταλαβαίνω αυτόν το θυμό», τίτλοφορείται η συνέντευξη της Ελληνίδας συγγραφέως, Ιωάννας Καρυοπιάνη, που δημοσιεύει η εφημερίδα της Ρώμης «Αλ Ρεπούμπλικα».

Η συγγραφέας υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων: «Βλέπω νέους, στους οποίους το πολιτικό σύστημα των τελευταίων δεκαετιών δεν μπόρεσε να προσφέρει μια ελπίδα. Νέοι, οι οποίοι αισθάνονται φόρο για το παρόν και το άμεσο μέλλον. Νέοι, και όχι μόνο, που εκτίθενται σε μαζικές δόσεις τόχου σόου, όπου ο κάθε πολιτικός δεν ασχολείται ποτέ με τα πραγματικά προβλήματα, αλλά παρακολουθεί μόνο τα γκάλλοπ και το εκλογικό αποτέλεσμα». Σε ερώτηση αν δικαιολογείται η διαμαρτυρία των νέων, η κ. Καρυοπιάνη απαντά πως «η δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου -διότι πρόκειται για δολοφονία- ήταν η σπίθα που διέδωσε την πνωκαγιά, η οποία σοβιόνει κάτω από την στάχτη. Άλλα, από την άλλη, η λύση δεν είναι να γίνει η Ελλάδα γναλιά καρφιά».

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

κανείς να ξεχάσουμε πως πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι. Ο ποιητής μας λέει πως έπεισε από τον ουρανό ένα πελώριο ζεστό καρβέλι, που το πήρε ένας μικρός και το μοίραζε στον κόσμο, κόροντάς το με ένα μαχαίρι. Παρακάτω όμως μια άλλη μικρή, σωστός άγγελος, έκοβε και αυτή με ένα μαχαίρι τον γνήσιο ουρανό και τον μοίραζε στους γύρω. Σε λίγο οι περισσότεροι τρέχανε σε αυτήν να πάρουν ουρανό παρά φωμί, γιατί οι άνθρωποι

κανείς να ξεχάσουμε πως πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι. Ο ποιητής μας λέει πως έπεισε από τον ουρανό ένα πελώριο ζεστό καρβέλι, που το πήρε ένας μικρός και το μοίραζε στον κόσμο, κόροντάς το με ένα μαχαίρι. Παρακάτω όμως μια άλλη μικρή, σωστός άγγελος, έκοβε και αυτή με ένα μαχαίρι τον γνήσι